

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Harald Petersen har ordet for en kort bemærkning.

Harald Petersen: Da jeg ikke vil forunde regeringen nogen støtte i denne sag og heller ikke er tilhænger af mindretalsdiktatur, da jeg endvidere mener, at det, der skal sammen, må komme sammen, og da selve sagen her står i det rette relief for regeringen, forsåvidt den vil bruge den anlagte fremgangsmåde, vil jeg anbefale også regeringspartiet at stemme for et udvalg på 16 medlemmer. Jeg vil i alt fald gøre det.

Anden næstformand (Victor Larsen): Der er nu stillet to forslag om lovforslagets henvisning til behandling i udvalg. Jeg skal udsætte afgørelsen til et senere møde.

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for offentlige arbejder, at han ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om bemyndigelse til foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

Vedkommende gruppe har meddelt mig, at den i det ved mødets begyndelse nedsatte udvalg om forlængelse og ændring af prisloven ønsker *Aage Fogh* indsat i stedet for *Bertel Dahlgaard*, og *Aage Fogh* er altså medlem af det nævnte udvalg.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg skal herved have den ære for det høje ting at fremsætte det årligt tilbagevendende forslag til lov om bemyndigelse til foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

Lovforslaget indeholder i lighed med tidligere år bemyndigelse for ministeren til — eventuelt ved ekspropriation — at erhverve de arealer, der udkræves til sådanne ændringer ved statsbanernes stationsanlæg m. v., som vil være at foretage i forbindelse med de sporforstærkningsarbejder og lignende arbejder, hvortil bevilling gives ved finanslov eller tillægsbevillingslov for finansåret 1949—50. Endvidere indeholder forslaget — ligesom ekspropriationslovene af 1947 og 1948 — en bemyndigelse for finansåret 1949—50 til — om fornødent ved ekspropriation — for statsbanerne at erhverve de arealer m. v., der udkræves til opnåelse og bevarelse af synligheden af signaler, fjernbetjente bomme m. v.

Endelig er også den bemyndigelse, som ved de to foregående års ekspropriationslove blev givet ministeren for finans-

årene 1947—48 og 1948—49 til om fornødent ved ekspropriation at erhverve de arealer, der udkræves til tilvejebringelse af nye eller udvidelse af bestående telefonanlæg m. m., opretholdt i forslaget for finansåret 1949—50. Bestemmelsen er hidtil ikke bragt direkte i anvendelse, men selve dens eksistens baner vej for på rimelige økonomiske vilkår at gennemføre de fornødne ejendoms erhvervelser ved frivillig overenskomst.

Forinden jeg anbefaler lovforslaget til det høje tings behandling, vil jeg gerne fremkomme med nogle bemærkninger i anledning af, at det ærede medlem hr. Røhr Lauritzen ved behandlingen af ekspropriationsloven for indeværende finansår henstillede, at jeg optog til overvejelse spørgsmålet om ekspropriationskommissionernes sammensætning.

Det ærede medlem henviste herved til den i det da foreliggende forslag til statshusholdningsloven indeholdte bestemmelse om sammensætningen af et ved loven påtænkt vurderingsnævn, en bestemmelse, der som bekendt ikke blev optaget i loven.

Rent bortset fra, at bestemmelsen om vurderingsnævn ikke blev optaget i loven, ville nævnets virke også have fundet sted på et så specifikt område, at en sammenligning med de her omhandlede ekspropriationskommissioner — der har ganske andre opgaver — ikke er rimelig.

De i forordning af 5. marts 1845 omhandlede besigtigelses- og ekspropriationskommissioner har for det første til opgave ved forretninger på stedet at besigtige og undersøge det pågældende anlæg, til hvis gennemførelse der skal eksproprieres, herunder at tage stilling til, hvorvidt en ejendom må eksproprieres — helt eller delvist. I denne afgørelse bør den pågældende lods-ejer eller hans repræsentant naturligvis ikke deltage.

Endvidere er det kommissionens opgave ved ekspropriationen at foretage en vurdering af ejendommen i overensstemmelse med reglerne i forordning af 5. marts 1845 og på basis heraf fremsætte et forligstilbud til ejeren.

At give ejeren, gennem en repræsentant i kommissionen, indflydelse på det forligstilbud, som skal fremsættes overfor ham selv, og som det står ham frit for enten at acceptere eller undlade at acceptere, må siges at savne rimelighed, og dette så meget mere som det efter nævnte forordning er foreskrevet, at kommissionen skal tiltrædes af to af vedkommende kommune valgte mænd, der — hvad der vil kunne være af